

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Égész évre 8 K Fél évre 4 „ Negyed évre 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKANYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva. Nyilttér sora 1 korona.</p>
---	---	--	--

A hadisegély és a drágaság.

Alsólendva, november 27.

Miskolc városa nemrég mozgalmat indított a hadisegélyek fölemelése érdekében. A legtöbb város azt a nézetet vallja, hogy főlölesleg a hadisegély emelése, mert a havi járandóságok csekély volta miatt ezideig alig panaszkodtak. Kétségtelen, hogy a hadisegélyesek legtöbbje némán tűri sorsát s inkább koplal és nélkülöz, semhogy bárki-nek is rimázkodják néhány koronányi emelésért, de nincs egy se a hadisegélyezett közt, aki szászor ne érezte volna annak az örületes nagy problémának terhét, amit a hadisegélyből való megélni akarás jelent.

A kormány, amikor a hadisegélyezés kulcsát megállapította, két főlvrre tekintett. Az első főlv ez:

— Ha az állam minden hadbavonult katona családjáról úgy akar gondoskodni, hogy ezek — tekintetbe véve a háboru folytán előálló mértéktelen áremelkedést — a nekik adandó összegből meg tudjanak élni gond nélkül, ez bizonyára annyiba fog kerülni, mint hathónapi hadviselés. A kenyérkeresőjüket nélkülözö családoknak tehát nem föltétlen megélhetést, hanem csak a megélhetést megkönnyítö bizonyos alapot kell biztosítani. Ez az alap a személyenkénti és naponkénti hetven fillér.

A második főlv ez volt:

— Minthogy a napi hetven fillérral az állam már adott alapot a könnyebb megélhetésre, a hadisegélyes asszonyoknak munkát kell vállalniok. Így egyrészt a nyomor is elkerülhető, másrészt pedig a harc-téren lekötött s ithon hiányzó munkaerő, ha nem is teljesen, de legalább részben pótolatni fog.

Ez a két főlv a háboru folyamán helyesnek bizonyult s tudjuk, hogy vannak családok, melyek most sokkal jobb sorsban élnek, mint amikor a férj, az apa ithon volt. Különösen a sokgyermekes családok ezek, ahol sok hetven fillér sokra megy s ezt még jócskán kiegészíti az anya, esetleg valamelyik másik családtag keresete.

Rendszer, vagy elv, bármilyen jónak is bizonyult a gyakorlat folyamán, sohasem lehet hiba nélkül. Vannak, még pedig elég tekintélyes számban vannak, akikre a fenti rendszer sehogyssem illik rá. A sok közül csak egy esetet kapunk ki, melyet néhány sorban itt elmondunk.

Alsólendván, az Alsó-utcában, egy udvari szobában — amely a szoba elnevezést onnan nyerte, hogy valamikor istálló volt s most kipallózták — egy hadbavonult családja lakik. A család napi 1 korona és 60 fillér hadisegélyt kap, ami egy hónap alatt 48 koronát tesz ki. Ehhez az asszony is keres 20 koronát. Vagyis, havi 68 koronából négyen élnek, ha ez egyáltalán életnek nevezhető. A 68 koronával pedig egy kis számítás után nagyon fúrán járunk.

Mindenekelőtt lakásért fizetnek tíz ko-

ronát. Mivel pedig a lakást fűteni is kell, erre is elmegy ugyanennyi, ha nem kétszer ennyi. Két gyermek iskolába jár, egy kevés ruha, cipő, néha egy-két fűzet, vagy más valami is kell s ha nagyon jóhiszeműen számítnok, egy hónapi élelemre marad a családnak 30, azaz harminc koronája. Még kenyérre is kevés.

Nem írjuk le ríkítö, vagy komor színekkel, hogyan él ez a család, nem sorolunk fel még néhány esetet, hogyan él sok ilyen család. Ezzel felesleges munkát végeznénk. A nyomor színei mindenütt egyformák s a hadisegély mindenütt 70 fillér.

Miskolc körirata fölött nem lehet csak egyszerűen napirendre térni. Ha a köriratnak nincs is mindenben igazza, egyben bizonyára van, hogy a hadisegélyek körül valami újabb intézkedést kell tenni. A hadisegélyek alapösszegét még a háboru első hónapjaiban, az ugynevezett normális időkben állapították meg, amikor még az élelmiszerek árai jóval alacsonyabbak voltak. Akkor még a napi 70 fillér ha nem is volt nagy összeg, mégis lehetett érte kapni valamit. Ma lehet vásárolni rajta — egy kiló kenyeret, vagy háromnegyed kiló finomlisztet.

Már csak ezért is foglalkozni kell a hadisegélyesek ügyével.

Ha szerencse éri, vagy valamihez Isten segédelmét várja: ne feledkezzék meg a sebesült katonákról!

A gyónás.

A kis parochia templomában egyre jobban összeszűremlett a sötétség. Nemsokára már alig maradt más világosság a gyóntatószék számára, mint az a néhány szál viaszgyertya. A sötétbefult templomhajóból nagy békeség szállt alá.

Négy óra óta ülvén a gyóntatószékben, a pap kezdte magát fáradtnak érezni. Hatvan éves lehetett s nagy jósága miatt imádtá az egész parochia. Azt mondták róla, hogy a rendben megtalálta rettenetesen nagy tragédiájára a megnyugvást, de egy időben borzasztóan szenvedett életének egyik fázisában. Talán nagy elnézését és könyörületeségét is e szenvedésnek köszön-hette. Utolsó hívét is feloldotta már s éppen fel akart emelkedni helyéről, amidőn az ajtó süket visszacsattanása megállította. A homályból egy öreg ember alakja vált ki, aki a gyóntatószék felé igyekezett.

A pap nem ismerte fel az újonnan jöttet. Bizonyosan idegen volt, kit becsalt a nyitott templomajtó. Szakálva, mely ritkán fedte mellét és nehéz cipője a vándort sejtették benne.

Az ember eleinte mintha tévovázott volna. Egy lépést tett visszafelé, mintha ki akarna menni, aztán megint maradni akart. És végre hirtelen elhatározta magát és letérdelt Isten felé, kente előt.

— Tisztelőnd ur, — mondta szinte líhegve, — komoly dolgot kell önnek meggyónom.

— Fiam, az ég kegyelme végtelen.

— Legalább . . . biztos, hogy fel nem ad ?

— Kötelességem elfelejteni mindazt, amit most előttem felfedsz, fiam.

— Ah, mennyire habozom! És micsoda kétségbeesés van lélkemben!

— Folytasd, — mondta a pap, akit meg-lépett ez a nyelv, melyet a gyóntatószék előtt térdelő férfi arca merőben meghazudtol.

— Nos, tisztelőnd ur, először is kell, hogy megmondjam, miszerint egészen fiatal voltam, amikor elkövettem azt . . . a . . . dolgot . . . ezt a bünt . . . mert ez egy bün tisztelőnd uram! Igen, huszontöt esztendő voltam és ragyogó helyzetben egy gazdag vállalkozásban társa egyik barátomnak. Barátja voltam a feleségének is. Oh, csak becsületesen, mert neki semmit se lehetett a szemére vetni, a szerencséslennek, oly szép volt, mint amilyen tisztá! Különben is imádtá a férjét. De a sors úgy akarta, hogy én örültem belé szeressek. Ön nem ismeri a lelki zavart . . . a meghason-lottságot, amivel ezek az érzelmek járnak. Az ember mindent elfelejt! Öni késsz egy mosolyért. En . . . én még többet tettem! — Elhalgatott, mintha emlékei ma is megborzasztanának. Homlokán hideg veríték gyöngyözött. Kezeféjével megtörölte azt s folytatta:

— Dolgaink nem mentek rosszul ebben az időben, de volt egy átmeneti kellemetlenségünk, egy huszezer forintos szerződés, amelyre csak nagynehezen tudtam pénzt szerezni.

Egy napon a pénzbeszedő eljött a pénzért. Ki is fizették nekik s mivel már esteledett és az út sötét volt, társam ajánkozott, hogy a pénz-

beszedöt elkíséri az állomásra. Elmentem az asz-szonyhoz s megvallottam örült szerelmemet. Eleinte a szerencsétlen nem is értett meg. Aztán méltatlankodva utasított vissza, hogy elmenekültem a mezőre, tántorogva mint egy részeg. Hová mentem? Nem tudtam. Vételtenségből olyan utra tértem, mely rövidebb ösvénye volt a vasuti állománsnak. És láttam, mint egy vonat elrohant mellett: bizonynal az, melyen a pénzbeszedő elutazott.

— És aztán? — kérdezte a pap kissé resz-kező hangon.

— Ekkor leültem az árokpartra, azon a helyen, amely összeköti a rövidebb utat a hosz-szabb uttal, midőn egyszerre láttam valakit jönni az uton. Azt hittem, hogy a társam. Ugyan ki más botorkált volna az irtón ebben az időben. Igen, tényleg ő volt, a férj, a birtokos, s ha arra gondoltam, hogy viszontlátja azt a nőt s az övé lesz, az örület vett erőt rajtam. Felálltam . . . ráugrottam, torkon ragadtam, s szorongatni kezdettem. Oh uram, ő alig állt ellent, sokkal gyengébb volt nálam. Ah, tisztelőnd ur, ha ismerné ennek az ölekezésnek keserü diadalát és kéjét! A csontjai recsegtek. Fuldoklott . . . A karjai ellankadtak . . .

És aztán az a részeg boldogság, az áldozatra hajolni, ráfeküdni, szinte mint a vadállat a zsák-mányra . . . De a kezem valami keményet érzett; megfogtam: pénztárca volt. A pénzbeszedő tár-cája, aki visszajött a vasutól, mert lekésit a vonatról és én tévedésből öt fojtottam meg! A társam egy másik rövidebb uton tért haza, nem azon, amelyen én mentem, azt hive, hogy a

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt Szerkesztő ur!

B. lapjában már többször olvastam a drágaság ügyében figyelemre méltóan indokolt észrevételeit és tanácsait, amelyek oda irányulnak, hogy a háború óta lábrakapott és folyton emelkedő drágaságot ha nem is lehet teljesen megszüntetni, de legalább mérsékelni kell a méltányosság színvonalára.

Tekintetbe véve a most uralkodó állapotokat, némely tekintetben indokolt is az árak emelése, de csak bizonyos határig, csak ott, ahol az elkerülhetetlen szükség megkívánja.

Ennek alapján kívánok egy összehasonlítást tenni és kimutatni, hogy az alsólendvai közbirtokossági legelő-jogosultak minő arányban állnak egymással a jogok élvezetében.

Nézzük tehát az arányt. Egy legelő-jog birtokosa — ha felosztás alá kerülne a birtok — minden egyes jog után ensék körülbelül 2 hold földnek az élvezete. Ezért a két holdért haszonbér cím alatt osztalék fejében most a jogbirtokos mindössze csak 15 koronát kap évenként, tehát annyit, amennyinél hatszorta többet kapna abban az esetben, ha ő adná bérbé valakinek azt a bizonyos területet.

Az állat-tartók ezzel szemben a rájuk eső 15 korona haszonbér beszámítása mellett tarthatnak és legeltetnek egész nyáron át két darab tehenet és egész éven át két öreg sertést.

Nézzük már most, mennyit jövedelmez az a két tehén, aminek legeltetéséért 15 koronát fizetnek. A jövedelem egy tehénél, naponként csak 5 liter tejet számítva, 20 fillér literenkénti ár mellett is kitesz napi egy koronát, csak 150 nap alatt 150 kor.-t, két tehén után 300 koronát.

Emellett még ha az egyik tehenének borjúját öthónapos korában eladja, kap érte 2—300 koronát, s ha esetleg a másik tehenének borjúját neveli és az anyát, amit mult évben 200 koronáért vett eladja, kap érte 800—100 koronát. De azért a tejfől árát, ami előbb 40 fillér volt és most 80 fillérre lett maximálva, mégis felemeli 1 koronára, vagy még ennél is többre, mondván: hja, a hus is drága! (Az öthónapos borju 200 koronáért nem volt drága!)

A két sertés után, melyeket még télen is kihajtat, fizet összesen 3 koronát, ennek dacára el mer egy kis malacért 10 koronát kérni. Tudok esetet, hogy egy polgár sertése tizet malacozott

és a polgár a malacok darabját 10 koronáért értékesítette, az anyadiszáj pedig 260 koronáért adta el. A közös legelőn felnevelt malacokból darabonként 10 koronáért olyan jogtulajdonos is vehetett, akinek a legelő-osztaléka mindössze csak 15 koronát tesz ki.

Más állat-tartó a közlegelőre — ami különben kaszáló rétnek is hasznavehető lenne — kihajt 20—30 darab zsidát, amiért darabonként 20 fillért fizet. A zsidáit előbbi években darabonként 2 koronáért értékesítette, most 8—10 koronán alul alig áll szőba, a maximálást figyelmen kívül hagyja, mert az esetleges büntetéstől nem ijed meg.

Ezen jövedelemhez nagyrészt azon jogtulajdonosok juttatják az állat-tartókat, kik esetleg körülményeknél fogva állatot tartani nem bírnak s minthogy saját birtokukat másképp kihasználni nem képesek, kénytelenek más jövedelmének szaporodását elősegíteni.

A fenti adatokból is látnivaló, hogy egyes legelő-birtokosok mennyire vannak károsíva a hiányos rendszer miatt.

(Vege következik.)

MATTYASOVSKY VINCE.

A háború árva.

Fészekből kiesett madár a nevem.
És én nem tudom: mi történt velem?
Annyit sírtam, a szám is belefáradt.
Jaj, nem találok apámat, anyámat!

Csak az éjjel jött el édesapám.
Kard volt kezében, seb a homlokán.
Nézett. Szemből a könny kiesett.
— Apuskám édes, fáj-e a sebed?

„Nem fáj, fiam. Szégyellenél, ha fájna.
De búsít, hogy a hős gyermeke árva.
Ha kenyeret kérsz, van-e aki hallja?
A nyoszolyád tán tüskebokor alja?
Ha sirva fakadsz, ki ölel szívére?
Odaborzulsz az országot kövére!”

Apuskám, — mondtam, — hát már ez se fájjon!
Láthatd, hogy hálók puha fehér ágyon.
Kenyér ha kell, az egész nemzet adja.
S ha sírok, mindig lesz aki meghalja:
Bárki is az, ki karjait kitarja,
Krisztus szívére borul minden árva...

GÁRDONYI GÉZA.

pénzbeszedő még elérte a vonatot. Tetszik érteni, tisztelendő ur?

— Értsem, — felelte a pap még halkabban. És aztán hozzátette:

— Ön elvette a holttest kezéből a huszezer forintot, hazatért és aztán ellenfele zsebébe csuszította azt, aki előbb érthaza, mint ön.

— Honnét... honnét tudja ön ezt? — dadogta a bűnos.

Benezett a rácspon. De a homály kifürkészhetetlen maradt, a pap kezével elfedte arcát, nehogy rettenetes fényét meglássa az a másik.

Ah, nagy ég! Nagy szimbóluma minden jónak és neszesnek, kicsoda rettenetes pilanat volt ez a szegény papra nézve! Mert nem tudta az ösztönzerű és éveken át gyűlömlő keserűséget, a düht elfojtani szívében: fájdalmasan élte újra át a gyanút és vádat, amit ellene támasztottak. Újra átélte a becsületességét, a tönkretételét egész életének és mindezeknél jobban fáj neki az a gyanu, a mi egy pletyka folytán fészkelte be magát a szívébe: azt mondották neki, hogy az alatt az év alatt, amíg ő a fogházban volt, amíg ártatlansága kiderült, a felesége vigasztaltatta magát, egész addig a napig, amíg ismét ki nem szabadult, amikor is hirtelen meghalt, és hogy a vigasztaló ez az ember volt, aki most előtte térdelve várja feloldozását!

Azon a ponton volt, hogy megragadja a gyónót a torkánál fogva s hogy kiszorítsa belőle

az életet felszentelt kezeivel, úgy mint ő tette volt azzal a mássikkal.

De aztán líhegve mégis csak kérdéseket intézett hozzá:

— De aztán, amíg a vád tartott a másik ellen... ott maradt az asszony mellett, ugyebár udvarolt neki... körülvetve...?

— Igen.

— Szerette is talán? A szeretője volt?

— Szerettem volna az lenni! De ő betegkedett... Azt tartották róla hogy tudóbajos...

— Nos?

— Nos, ez sem volt igaz! Én, aki örült voltam a gondolatot, hogy ez a kettő ismét összekerüljön s szeresse egymást, megmérgeztet őt...

Egy sebzett vad ordítása verte föl a gyónatószerk csendjét. A férfi megborzongott és hátrahajolt. De e pillanatban megszólalt az angelusra hívó hang. Ah, ez a kristályos, édes és mégis hatalmas hang, ez a könyörületesség és megismerés hangja... amelyet a keresztények lehajtott fejjel hallgatnak annyi század óta!... Ah, az ég lepett közbe! Ő parancsolta a megbocsátást, feledest,...

A főtisztelendő a saját husába vágta be körmeit. Azután szót:

— Mondja el az Angelust velem együtt, fiam... aztán megadom önnek a feloldozást!...

Kárpáti visszaemlékezés.

Irta: Sz. E.

Nagy dolgok történtek azóta, világraszóló csemények, de azért érdekelni fogja talán az „Alsólendvai Híradó” olvasói egy fiatal honvédkadet megfigyelésén és élményein alapuló naplótöredéke a kárpáti hadieseményekről, ez év tavaszáról, a gorlicei áttörés előtti időkől. Naplómba naponként feljegyeztem minden kimagaslóbb eseményt s csak most veszem észre, hogy a tulajdonképpeni harci eseményekre kevesebb sulyt fektettem. Ez talán onnan van, hogy sokat voltam tűzben, ez az állapot megszokottá vált s ezért inkább másnemű epizódok tetszettek jobban érdekesnek a feljegyzésre.

Következőkben elsorolom naplóm töredékeit száraz, adatszzerű folytonosságban, össze-vissza, mozaikszerepen, amint azokat átéltem...

Telhat! Ezredünk április 13-ikán elhagyta Szinnát, e mesés hadtáplálomást, mely kolosszális berendezéseivel több száz ezer ember — ez esetben katona-ember — minden szükségletének életető forrása volt. Én, aki a háború fogalmát itt ismertem meg gyakorlatban, sohasem feledhetem e képet. A bekehez szokott szemek nem győztek eleget csodálkozni. De a sokféle látvánnyal még be sem telhettem, máris indulnom kellett. Nehéz, 17 kilométeres menetelés után értünk Cukaházára. Noha ezt a falucskát is meglátták az oroszok több mint egy hónapon át, pusztító munkájuk ellenyszó csekély volt. A tulajdonképpeni harctéri hangok, az ágyumoraj, itt ütötték meg először fülemet. Fáradságomat századosom lakásán pihentem ki, kinek szolgálja, a közismert jámbor Sznopek, elég kellemetlen szállást csinált egy füstös kamarában.

Április 14-én reggel 9 órákor folytattuk utunkat tovább. Örök emlékeztetnek azonban ez a kis út is megtette. Ki hallott az életben kilenc kilométer folyó sárban gyalogolni?! Itt pedig úgy folyt a sár az uton, mint máshol a patak-víz. Egy csendes kis házból szállásoltuk el magunkat, hol csakhamar mindenki előrukkolt a „hazai”-val. Hisz ide szántuk a magunkkal hozott elemzősiát. S miután a konyha amúgy is elmaradt, így aktualisan nyugodt lelkiismerettel falatoztunk.

Április 15-én hajnalban berontott hozzám egy más ezredbeli főhadnagy, ki — miután előadta, hogy az éj folyamán mennyit hadakozott s végre is frontáttörés miatt menekülni volt kénytelen — megitta pálinka-maradványomat s elköszönt. Ki sem mondhattam, mily jól esett a magas látogatás. Csak akkor sajnáltam tőle még a levegőt is, amikor felvilágosított róla, hogy semmi nevezetes esemény nem történt az éjjel, csupán őkegyelme lógott meg arcátlanul s potyázta el pálinkáját.

Április 16-án, mielőtt a tűzvonalba mentünk, még egyszer átismételtük a békegyakorlatokat, hogy hiba ne essék a háboruban. — Alkonyatkor láttam az első harctéri faluégést; Zello község állott lángokban, ahonnan segélyhelyünk alig tudott elmenekülni.

Április 17-én kaptam a második keresztsgemet, a tűzkeresztsgemet, amelyet már előzőleg megírtam a Híradóban.

Aznap délelőtt egész közvetlenül megismerkedtem a háborúval. E napot soha nem fogom elfeleldni. Még a délelőtti folyamán a rajvonal mögé csuszunk, mintegy 40 lépésnyire s század-tartaléki helyünket elfoglaltuk. Delután parancsot kaptam, hogy személyesen vigyek jelentést D. főhadnagy urhoz, kinek fedezéke kissé a védelmi állás mögött volt. Amint a tartalék állásban megyek, találkozik K. hadapróddal és egy jóképű szakaszvezetővel, kik szintén oda igyekeztek. Alig ügrottunk ki a lövészárokból, hatalmas gépfegyverűzt kaptunk, mire K. hadapród visszamaradt, mi ketten pedig egy régebbi lövész-tekenyeren kerestünk menedéket. Amint a tűz szűnni kezdett, oda akartunk rohanni D. főhadnagy 5—6 lépésnyire levő földalatti fedezékéhez.

S e kis távolság elég a végzetnek! A szakaszvezető, fejemmel egy magasságban, a két szem között, folyamatosan egy robbanó golyót kapott, úgy hogy agyveje mellre leocsant. Ebben a pillanatban kiáltott rám D. főhadnagy is, hogy „feküdj le, a...” mit én tán magasabb parancs nélkül is megtettem volna. Most már csak magam, hasoncuszva iparkodtam küldetésemben eljárni. Nem mondom, hogy az eset valami kellemes hatást kellett volna nálam. Főhadnagy ur szolgálja alapos tisztogatást végzett zubbonyomon,

HIREK.

Odakint az utcán

fehér pelyhek kavarognak a levegőben s metsző északi szél ostromolja az ablakunkat. Máskor, a boldog béke idejében tapsoltunk az ég teli üzenetének és vidám gondolatok kergették egymást csilingelő szánokról, illatos szobákról, ahol fehér orgona nyílik a cserépben, csillogó jégükörről és táncos farsangról. De most — második esztendeje, hogy elszálltak tőlünk ezek a gondolatok — fájdalmas és elsorult szívvel nézzük a fekete égből aláhulló fehér havat s ha északnak néző ablakainkat éjszakánként megzörrenti a szél, nem bírnak többé aludni. A kiellen szerb hegyek végtelenjébe, ahol havas esőben, fagyban és viharban harcol a magyar katona, a vigasztalan és déresos orosz föld s a gránátok záporában uszó Karszt felé száll a gondolatunk.

— Mit csinálnak? — kérdezzük magunktól, — találtak-e védő zugot, akad-e fedél, mely fölfogja fáradt tagjaik fölött a jéggel vegyes esőt?!

Amiben a napugaras nyáron reménykedtünk, nem teljesedett be; a háboru, ugy látszik, a második télen át is tartani fog. A gonoszok és elvetemültek válogatott társaságának, ellenségeink táborának minden megaláztatása, balsikere, hasztalan próbálkozása és millió gyászos halál bizonyítja, hogy mi vagyunk az erősebbek s nem ismerik el, hogy minél tovább tart a küzdelem, annál több idegen föld kerül büszke katonáink csizmái alá. A jobb belátás helyére a konokság került és ezert kell szívünk véreinek, fiainknak és testvéreinknek a féktelen viharokban dermedő tagokkal őrt állani. És lelkünkben főlegred a tavalyi tél minden fájdalmas emléke... A nagy fagyokkal együtt új, csodálatos dicsőségek piros virágai fognak nyílni a tél közepén. Szívünk minden szeretete, lelkünk melege, halálja, szent és tiszta gondolataink imádsága szálljon azok felé, akik fegyverrel kezükben hóviharban és vérzivatarban szenvednek és küzdenek éretünk...

„Édesanyám a táborban...“

— Egy készülő könyvről. —

„Édesanyám a táborban“ címmel Lukács Lajos, lapunk jelestollu munkatársa karácsonyra háboru történeteket tartalmazó könyvet bocsát a könyvpiacra gyönyörű kivitelben, amely bizonyára szenzációt fog kelteni.

Magyar fiúk világraszóló vitézségét, a magyar faj csodálatos géniuszát magasztalja a szerző ragyogó, szakavatottl vevvel, oly híven, hogy valószínűleg haljuk a srappellek, gránátok detonációját és látjuk a bátor, kemény magyar legények vissza nem verhető, rettenetes ércalként előrehaladó rohamát...

A történeteknek valódi értékét az ad, hogy megtörténtek és a szerző résztvett a borzasztó harcokban és vére hullásával, súlyos sebet szenvedve küzdött Hazájáért. A könyv ára 2 kor. 50 fillér és a befolyt jövedelem egy részét az itteni Vöröskereszt javára fordítja a szerző Száz egyenként számozott amatőr-peldány készül, mindegyik a szerző dedikációjával és sajátkezű aláírással s a megrendelő nevével lesz ellátva. Aki igényt tart a szép karácsonyi ajándékra, rendelje meg december 1-ig bezárólag a szerzőnél: Budapest, IX., Soroksári ut 38—40, I. emelet 4. (Közúti palota).

mely után a szívélyes főhadnagy ur pálinkája és töpörtyűs pogácsája s kérdézősködései Kanizsa felől, el-elterelték gondolataimat a legutóbb átélt borzalmás esettől.

Estére kelve muszájké szakadatlan tüzelésbe fogtak, mely rendszerint hajnalig tartott. Így vélték magukat biztosítani éjjeli támadás ellen. Ágyaik egész idő alatt szóltak, — persze csak addig, amíg el nem hallgattattuk őket.

Felcsendes táj mondanom, hogy következő éjszakámban többször megjelent álomban szerencsétlen úntársam szétroccsolt, csinos arca. Bizonyára ha velem esett volna meg ez a fátum, ő is hasonló érzéseket írta volna meg talán az esetet valahová.

Ilyenek bizony a háboru picinyke eseményei! A nagy eseményekhez képest elenyésző semmi, de arra nézve, aki szenvedő részese, — minden...

Alsólendvai leányok a Kárpátok feldult tűzhelyeiért

A Kárpátokban lerombolt falvak ujjaépítése érdekében a budapesti Veres Pálné-utcai leánygimnáziumból minden dicséretet és elismerést megérdemlő mozgalom indult ki. Az ország hőbgyeit, kis és nagy leányait szólítja csatasorba ez a mozgalom, hogy fillérekkel, koronákkal segítsék felépíteni a Kárpátokban a magyar lányok faluját, a Wlascics-falvát. A mozgalom hullámai Alsólendvára is eljutottak s egy nemeszivű honleány, Brunner Mariska urhölgy fáradtságot nem sajnálva gyűjtött, agiált házról-házra a nemes cél érdekében. A fáradtság munkának meg is fejt az eredménye: Alsólendván 132 korona és 40 fillér gyűlt össze. Olyan eredmény ez, tekintve városunk szűk árnyait, ami dicséretére válik a lelkes gyűjtőnek s azoknak, akik adományaikkal összehozták ezt a szép összeget: Alsólendva leányainak.

Az összeghez a következők járultak adományaikkal:

- Fuss Evelyn, Fuss Renée, Chilkó Jolanda, Pollák Magda, Pollák Vera, Pollák Peti 5—5 kor.; Hungária ernyőgár női személyzete 4 kor. 40 fillér; Arnstein Anni, Filkor Ella és Mariska 4—4 K.; Brunner Mariska, Brunner Anni, Horvát Aranka, Eppinger Erzs 3—3 kor., Csizsek Margit és Olga, Esernyoes Erna, Józsa Mariska, Kiss Margit, Karabélyos Emma, Schwarz Sárika, Stein Elza, Székely Blanche, Szilágyi Erzsébet, Tóth Annus, Toplak Rózi, Toma Rézi 2—2 korona, Wortman Janka 1 korona 40 fillér, Baranyay Gizella, Beck Renée, Blau Margit, Bittera Margit, Bokor Margit, Deutsch Mariska és Bella, Dolgos Valéria, Elefand Gizella, Faragó Margit, Floch Lucia, Fuchs Terus, Gombosy Paulica, Guttman Olga, Guttman Hermin, Grosz Irén, Horváth Roza, Horváth Manóka, Józsa Margit, Józsa Bibi, Klein Margit, Koniler Gizi, Kobak Elza, Löbl Emilia, Lenarits Irénke, Mayer Sári, Matuss Stefi, Náray Anna, Maschanzer Lenke, Nagy Erzs, Ozer Ilona, Oszeszly Márta és Bözsi, Országh Mariska, Patkó Erzs, Patkó Etelka, Rudolfer Alice, Plauder Ilonka, Somogyi Mariska, Stausz Sárika, Sohárg Gizella, Simonka nővérek, Teke Ilonka, Török Irma, Tomka Ilonka, Waltersdorfer Oga, Wolf Mariska 1—1 korona, Baller Ilona, Ecker Bözsi, Illés Hermin, Kaufmann Jolán és Wortman Gizi 60—60 fillér, Beck Lenke, Hadrovits Ella, Hoffmann Aranka, Levasics Vilma, Schwarz Szélen, Schmidt Irma 50—50 fillér, Bors Viktória, Kovács Bözsi, Koniler Szidónia, Toma Anna és Vörös Mariska 40—40 fillér.

Az összeget, 132 korona 40 fillért, Fuss Evelyn urleány elküldötte a budapesti Veres Pálné-utcai leánygimnáziumnak, ahonnan a gyűjtés eszméje kiindult.

Megjelent magyar fordításban Baden-Powel angol generális érdekesítő, szenzációs könyve: „A TÁBORNOK MINT KÉM.“

A könyvpiac szenzációja! Ára 1 K 20 fill. Kapható Balkányi Ernő üzletében A.-lendván

— A kir. tanfelügyelő városunkban. — Szirmay Miksa, Zalavármegye kir. tanfelügyelője folyó hó 23-án városunkban időzött. A tanfelügyelő délelőtt meglátogatta a polgári fiúiskolát, bement minden egyes osztályba s meghallgatta a tanítás menetét. Végül meglegedését és elismerését fejezte ki a tapasztaltak felett Kiss Dénes igazgatónak és a tanári kar tagjainak. — A délutáni órákban a tanfelügyelő a katolikus elemi iskolát, majd pedig az izr. elemi iskolát látogatta meg, ahol szintén meghallgatta a tanítást s ezekből az intézetekből is meglegedéssel távozott.

— Katonai előléptetés. Mint értesülünk, Hozsán István alsólendvai származású pilóta-örrmester, akinek négyzbeni kitüntetéséről s több hősi bravúrjáról mi is megemlékeztünk, törzs-örrmesterré léptették elő.

— A megyei választmány ülése. Zalavármegye állandó választmánya december 6-án délelőtt fel 10 órakor Zalaegerszegen, a vármegye-ház gyűléstermében ülést tart. Ezen a gyűlésen töltik be a Nagy László állandó választmányi alelnök elhunytá folytán megüresedett alelnöki állást s ugyancsak ez alkalommal állapítják meg a december hó 13-ára kitűzött vármegyei rendes közgyűlés tárgysorozatát.

— Kitüntetés. A király G e r e n c s ér József 20-ik honvédfalozredbeüli tizedest, az alsólendvai hercegi uradalom gyertyános major-gazdáját, az ellenséggel szemben tanúsított vitézségéért az első osztályú ezüst vitézségi éremmel tüntette ki.

— Kitüntetett csáktornyai urinók. A hivatalos lap jelenti, hogy a király dr. Wollák Rezsőné és Mesterich Aladár csáktornyai uriaszonyokat a Vöröskereszt körül szerzett érdemeik elismerésül a Vöröskereszt ezüst díszérmével tüntette ki.

— A pénzügyminiszter köszönete a magyar sajtónak. Teleszky János pénzügyminiszter levelet intézett a magyar újságírók egyesületének elnökségéhez, melyben meleg köszönetet mond a sajtónak a harmadik hadikölcsön sikere érdekében kifejtett közreműködésért. A fényes sikerben a magyarországi sajtónak orszáriszere van. A minden várakozást meghaladó kedvező eredmény kétségtelen bizonyossággal gazdasági szervezetünk rendkívüli teljesítőképességének s fokozódó teherbírásunknak. A magyar sajtónak a nagy nemzeti ügy érdekében kifejtett kiválóan becses közreműködéséért a pénzügyminiszter leg-hálásabb elismerését, köszönetét fejezi ki.

— November 30-ig lehat hadikölcsönt jegyezni. Ertesülünk tehát a pénzügyminiszter a sok helyről felmerült kívánságnak eleget téve hozzájárult ahhoz, hogy az Országos Központi Hitelesítőketek köteleikébe tartozó intézetek a harmadik hadikölcsön kisértő jegyzékének beküldési határidejét e hónap végéig kitolják. Ennek folytán azok, akik jegyezni akarnak, az összes hitelesítőketeknél november hó 30-áig még jegyezhetnek a harmadik hadikölcsönből.

— Bevonulás: december 6-án. Tegnapelőtt megjelent falainkon a honvédelmi miniszter új bevonulási hirdetménye, amelyel december hó 6-ára bevonulásra hívja fel a 20—36 éves újrászorozott népfelkelőket. Nem jött már váratlanul a plakát, de mégis némi meglepetést keltett, mert nem gondolta senki, hogy 6-ára mind a 16 év-folyamat behívják, akiket három héttel ezelőtt szoroztak. A plakát azonban félreérthetetlenül beszél és bizony bevonulásra szólít minden, az 1892—93—94. és az 1878—1890. évekből újrászorozott és alkalmasnak talált népfelkelőt.

— Megyei pótadó a Kárpátokban feldult falvak javára. Mint megtituk, Zalamegye törvényhatósági bizottsága szeptember hó 13-án tartott közgyűlésen kimondotta, hogy a Kárpátokban feldult tűzhelyek ujraépítése céljaira egy-százalékos megyei pótadónak megfélelő összeget ad. Az új megyei pótadót a f. é. december hó 13-án tartandó rendes közgyűlés fogja kivetni. Árvay Lajos aispán már értesítette a megye-bizottsági tagokat, hogy a pótadó kivetését megállapító határozat érvényességéhez névszerinti szavazás s a szavazatok többsége szükséges.

— Befelut az árokba. Kók Gergő József 27 éves kiskánizai legény, aki már régebbi idő óta epileptikus szivbajban szenvedett, vadászni ment a zsigárdi határba. Vadászás közben rájött a szivbaja s egy vízzel tele árokba fordult. Mire ráakadtak, már megvult.

— **Az alsólendvai fiatalság szilveszteri hadiestélyének** előkészületei már nagyban folynak, habár még egy hónap választ el bennünket ettől a fenyésnek ígérkező estélytől. De a rendezőségnek az a célja, hogy az érdeklődést a legszélesebb körben felkeltse s az estélyi olyan élvezetet nyújtson, ami maradandó emlékü lesz. Sikerült is elérnie, hogy a még hátralevő hosszú idő dacára a közönség minden rétegéből igen nagy érdeklődés nyilvánul, ami már előre is biztosítja a legteljesebb sikert. A rendezőség sulyt helyezett arra, hogy a műsor minden egyes pontja hívós és érdekes legyen s hogy a műsorban olyan műkedvelőkkel találkozzék a közönség, kik a legutóbbi hadiestélyen nem szerepeltek. Külön érdekessége lesz az estélynek, hogy éjfélkor egy malacot fog kisorsolni a rendezőség. Minden belépőjegy egyuttal sorsjegy is lesz s eceből számtal kap. A belépő-jegy ára ennek dacára igen minimális lesz, hogy mindenki elmehessen az estélyre, melynek jövedelmét részben a török Felhold és a bolgár vöröskereszt, részben a helybeli vöröskereszt és a katonák rokkant-alapja javára fordítja a rendezőség.

— **Maximálják a sertéshus és a zsír árát.** A fővárosi lapok jelentik ezt a várva-várt hírt: A sertéshus és sertés-zsír árának országos maximumára befejezett tény. Az erre vonatkozó kormányrendelet a napokban már meg is jelenik a hivatalos lapban. A sertéshus ára legfeljebb 5 korona 20 fillér, karácsonyra 5 korona és januárban 4 korona 80 fillér lehet, a zsír ára pedig 6 korona 80 fillér, karácsonyra 6 korona 50 fillér, s januárban 6 korona lesz. Ezzel a rendelkezéssel egyidejűleg ugyanily maximáló rendeletet ad ki az osztrák kormány is.

— **A hadikölcsön-jegyzés végösszege az Alsólendvai Takarékpénztárnál.** Mint vélünk közlik, az Alsólendvai Takarékpénztár tegnapielőtt állapotba meg végelesen az önáia jegyzett hadikölcsön végösszegét Eszerint ennél a régi, jóhírű intézetünkénél a harmadik hadikölcsönre összesen 1,023 850 koronát jegyeztek. Amint már múlt számunk vezetőhelyén megírtuk, ennek a hatalmas összegnek egy jórészt a falusi nép, a földmívelő-osztály jegyezte, ami legelőkébb bizonyította vidékünk rendkívüli teherbírásiának és hazafiságának.

— **Jegyzőválasztás Csabrendeken.** A csabrendeki (sümei járás) községi jegyzői állásra pályázatot hirdetnek. A választás november 30-án lesz.

— **A honvédek kitüntetései.** A Külügy-Hadügy legújabb száma táblázatos kimutatást közöl arról, hogy a honvédeknek és népfőkelők a háború kitörése óta 1915. november 13-ig hány vitézségi érmet kapott, A kimutatások végösszege a következő: A honvédelgyalagságnál összesen 97 arany, 1483 I. osztályú, 5047 II. osztályú ezüst és 3876 bronzéremet osztottak ki, tehát összesen 10,803 ember kapott kitüntetést. A honvédelvesség-nél 19-en kaptak arany, 249-en I. osztályú, 780-an II. osztályú ezüst érmet, 568-an pedig bronzéremet, összesen 1305 kitüntetést osztottak ki. A népfőkelői alakulatoknál 146 arany, 2228 I. osztályú, 7671 II. osztályú ezüstérmet és 6116 bronzéremet, összesen 15.543 kitüntetést kapott a legénység.

— **Győzelmi bankizot!** Ez indította a közismert Benkő bankházat, hogy egy a saját, mint dicsőséges szövetségeseinek zászlóit szép színes litografizott kivitelben elkészíttesse és szétküldje. Ezen csinos zászlókat mindenki nagyon jól felhasználhatja; írjon tehát egy levelezőlapot a Benkő Bank részvénytársaságnak Budapest, Andrásy-ut 60. és azonnal megkapja ingyen és bérmentve.

— **Egy piromanikus asszony gyújtogatása.** Tóth Péterné formaföldi asszonynak betegsége a gyújtogatás. Vigyáztak is rá a hozzátartozói, akik piromanikus hajlamait ismerték, mert tudták, hogy gyönyörűségét találja abban a látványban, amikor a kékes-piros lángok belekapnak a házterébe, vagy végignyálnak egy-egy szalmakazait. Tóthné kedden éjjel nekifogott, hogy kenyeret sütsön. Mikor a tészta már meg volt dagasztva, aheiyett, hogy a kemencét befűtötte volna, átment a szomszédjának, Boa Andrásnak a portájára s ott a pajtában rakott tüzet azzal a szándékkal, hogy a kenyeret ott megsütsi. A tűztől csakhamar lángbaborult a pajta s mikor ezt Tóthné meglátta, fölkelte a szomszédokat, hogy jöjjenek melegedni. A szomszédok gyorsan hozzáláttak, hogy a tüzet lokalizálják, de amire ez sikerült, addigra két pajta már elégett.

— **Ujabb löosztályozás.** A honvédelmi miniszter értesítette a vármegye közönségét, hogy december hóban az összes loállítási járásokban ló- és jármű-összeirais és ennek megtörténte után 15-étől kezdődőleg újabb löosztályozás foganatosítását rendeli el. A bejelentésnek és összeírásnak nemcsak a lovakra, öszvérekre, szamarakra és mállhasállatfelszerelésre kell kiterjednie, hanem a járműveknél a kordelyokra, szánkókra, kéziszánkókra, ródli, bivalyszánkókra, bivalyszekerekre is. A bejelentés idejéig december 1—10 napjaira tüzi ki a miniszter, az összeírást 11—20-ára.

— **Negyven elfoglalt vár.** A Vossiche Zeitung összeszámítja, hogy a világháború kitörése óta hány várat foglaltunk el mi szövetségeseinkkel együtt és hány várat foglalt el az entente. A németek, magyarok, osztrákok és bolgárok eddig összesen negyven várat foglaltak el. A Belgiumban elfoglalt öt vár a következő: Lüttich, Huy, Namur, Dendermond és Anwerpen; a Franciaországban elfoglalt 12 vár a következő: Longuy, Montmédy, Givet, Laon, La Fère, Lille, Maubeuge, Manonvillers, Camp des Romains, Hirson, Quesney és Péronne; az Oroszországban elfoglalt 15 vár a következő: Ivangorod, Varsó, Novo-Georgievsk, Pultusk, Prasznic, Rosan, Osztrolenka, Lomza, Osszovic, Grodnó, Olita, Kownó, Breszt-Litovszk, Luck és Dubnó; a Szerbiában elfoglalt 8 vár a következő: Belgrad, Szemendria, Pozsarevác, Negotin, Zajacsár, Pirot, Knyazevác és Nis. E negyven várral szemben ellenségeink a távoli keleten lévő Csingtaun és a Gallipoli félszigeten levő néhány régi erődítésen kívül egyetlenegy várat sem foglaltak el.

— **Zalamegye kavics-szállítása — házi kezelésben.** Zalavármegye kavics-szállítására hat évvel ezelőtt Fuchs és Gross s Berényi Béla szállítók egyezsége kötöttek a megyével. Most, hogy minden megdrágult, különösen a fuvarozás új magásra szokott föl, a vállalkozók kérvényt nyújtottak be az aispánhöz, hogy emelje fel az eddigi kavics-árakat olyan arányban, hogy a fuvarozás magasabb díja abból kikerüljön. Az aispán nem volt hajlandó a kért díjfelemelést megadni, ellenben a vállalkozókat a további szállítás kötelezsége alól felmentette. Ezek után a közigazgatási bizottság úgy határozott, hogy a szükséges fedőanyagot házi kezelésben fogja az utstetekre kiszállítani.

— **Gyűjtés az iskolákban.** Jankovich Béla vallás- és közoktatásiügyi miniszter az iskolák vezetőihez leiratot intézett, hogy a hó egyik napján hadban levő katonáink karácsonyára gyűjtést rendezzenek. Ez a gyűjtés ifjúságunk későbbi idejére kedves emlék legyen abban a boldogító tudatban, hogy ebben a nagy időben ő is kivette a hadsegélyezésből a maga részét.

— **A Pesti Hirlap ajándék-könyve.** Most, hogy a háború miatt a papír ára is emelkedett, a munkaerő pedig egyrészt megfogott, másrészt jelentékenyen megdrágult, elismerésre méltó áldozatkészséget kell látnunk abban, hogy a Pesti Hirlap kiadói a jövő 1916-ik évre is karácsonyi ajándékul adják a lap előfizetőinek a Pesti Hirlap Naptárát. Ez a nagy képes naptár az idén is hoz a naptári tudnivalókon és minden órá szótól jegyzeteken kívül válogatott szépirodalmi közleményeket, tulynomó részben azonban ismeretterjesztő cikkeket, szöveg közét nyomott ábrákkal; ismerteti továbbá egy esztendő háborús eseményeit; a harcstereket és változó frontokat bemutató pontos térképekkel, áztán kivonatos tiszti címtárt, fővárosi tárgymutatót és vásárgyűjkeket is közöl, sok egyéb hasznos tudnivalóval. — A háború kiválóbb szereplőit, államférfiakat és hadvezéreket, a tenger és levegő hőseit mélynyomású képekben mutatja be, az év eseményeit ábrázoló sok más képpel együtt.

A Pesti Hirlap egyébként a háborús viszonyok dacára a legterjedelmesebb és legbővebb tartalmu újság maradt napilapjaink között. A hadi események színesen megirt kommentárjait napról-napra pontos térképekkel kíséri. De versein felül áll a Pesti Hirlap abban is, hogy minden harctéren van külön tudósítója. Méltan legkedveltebb és legelterjedtebb napilapja tehát ma az országnak.

Minden oly előfizető, aki legalább negyedév óta járatta a Pesti Hirlapot, de az is, aki negyedévi előfizetési díjat egyszerre küld be, a karácsonyi előtti héten ajándékul kapja a Pesti Hirlap 1916-ik évi nagy képes naptárát.

A Pesti Hirlap előfizetési ára egy órá 2 K

80 fill., negyedévre (dec.-febr.) 8 kor., A Pesti Hirlap és a Divat-Szalón együtt, negyedévre, 10 K 50 fill., A Pesti Hirlap és Erdékes Újság, e nagy képes hetilap együtt negyedévre, 11 K 50 fill., A Pesti Hirlap és a Képes Újság együtt, negyedévre 10 K 50 fill. A nevezett, nagy lap, együtt negyedévre 16 K 50 fill., A Pesti Hirlap előfizetési ára az Erdékes Újság, Haborus, A bumával egy órá (egy sorozat) 4 K 80 fill., negyedévre (három sorozat) 14 korona. Az előfizetési, öszszeg legcélszerűbb postautalványon küldeni meg a Pesti Hirlap kiadóhivatalának (Budapest, V. ker., Vilmos császár ut 78.) mely ad számvonószámból.

— **Magyarok tragédiája Amerikában.** Egyik amerikai magyar lapban olvastunk a következőket: Szeptember végén Detroitban megölték Radics Istvánt, zalamegyei zalaiújvári születésű nótian vasöntőt. A gyilkosságot Hobor Gábor és Hobor János szintén zalamegyei származású egyének követték el. Radics egy szalomban iszogatott s vörösborral felöltött sértő szóval illette. Hobor dühösen elváltozott a szalomból, a közelben lakó testvérét felkísérte és elhívta magával, hogy Radicsot egyesít erővel megtámadják. Időközben Radics is haza indult s az uton találkozik a kessekkel fellegyerekezett boszús Hobor testvérekkel, akik öszszeszurkálták, hogy másnap belépusztult szébébe. A gyilkosság után a Hobor-testvérek megszöktek, s a hatóság nyomozása eddig eredménytelen volt. Legutóbb azonban véletlenséggel következtében aigahnenk kezrel erúnek, a gyilkosok, akik több emberek, feleségeik Detroitban laknak. A minap levelet kapott Hobortól egy detroitból magyar, kit Hobor arra kér, hogy szökésé után feleléget. A nyomozó hatóság tudomást szerzett a terőről és állandóan figyeli a két szszonyi, akiknek semmi szin alatt nem szabad odahagyni a várost. Rövidesen egyik vagy másik Hobor buvóhelyére ráakad a hatóság.

— **A népfőkelő tragédiája.** Megdöbbentő szerencsétlenség történt szombaton délután az ujnépi pusztán. Az ott dolgozó orosz foglyok óre, egy fiatal népfőkelő, amidőn közelében a foglyok és több munkásleány részszedéssel foglalkoztak, puskájával babrált és a puska oly szerencsétlenül süit el, hogy golyója ket főszérdahelyi fiatal napszamoslányt megölt. Az egyik leánynak a száján halott be a golyó és nyakszirtját áttűtve, a másik leány gomrába furdott; öt percen belül mindkét leány halott volt. Az akaratlan elener, gyilkosok váit fiatal katona az éjszaka megörült.

— **8 órai újság.** Ez a címe annak az új országos napilapnak, mely először november 30-án este fog megjelenni Budapesten. A háborús események iránt megnyilvánult általános és intenzív közérdeket ódés hivta életre a 8 órai újságot és bizonyára ez az érdeklődés fogja megszárdítani is. Budapestén és az ország nagyobb városáiban már megjelentek a hirdető-öszlopokön a 8 órai újság stílusos, művészi plakátjai, néhány nap muiva előttünk lesz maga az újság is eredeti formájával és a fejlett zsmnalisztika minden készségével. Mint a legkésőbbien megjelenő estilap, arra törekszik, hogy a legújabb híreket tárgya az olvasó elé. Vezérelve: megbízhatóság és gyorsaság. A 8 órai újság az első lap, mely az új sajtótörvény értelmében 50 ezer korona politikai hírlap-biztosítottá helyezett létébe.

— **A 3-ik számú przemysli fogolylista megjelent és kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.**

— **Agyonagyzolta a vonat.** Gyarmati László 42 éves padragi (Veszprémmegye) illetőségű népfőkelő már hosszabb idő óta a nagykanizsai mozgópostánál volt kiségitő szolgálaton. Gyarmati pénteken délután egy csomagokkal megrakott kékizsokos akart a pályaudvaron áttolni a sineken és ezközben nem vette észre, hogy egy tolató-mozdony fejeje közeledik. Mikor Gyarmati a veszélyre észrevette, még lett volna ideje a férgugrasra, de ő a csomagokkal felt köcsit is meg akarta menteni. A kocsit előltek a mozdony elől, de ő már nem tudott menekülni, a kerekék agyonagyzolták. Nagy családja maradt.

— **A Társaság.** Bónyi Adorján és Somlyai Károly érdekesítő elbeszéléseinek folytatását, Kázmér Ernő szép cikkét, Fiatt Zsóka novelláját hozza „A Társaság” e heti száma. Ez a felhívás a társaságról írt tárca, a „Miért?” rovat aktualitásai, Vértessy Gyula és M. Radich Jolán köreményei teszik változatossá a szebbnél-szebb illusztrációk

ban is bővelkedő lapot. „A Társaság” előfizetési ára egész évre 18 korona, félévre 10 K, negyedévre 5 kor. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

— **Két nap a döglött hus kimeréséért.** Özv. Harsay Ferencné nagykanizsai asszony egy fertőző betegségben elhullott sertést kért el egyik szomszédjától, hogy a zsírjából szappant főz. A sertést azonban feldarabolta és a husát részint nyers állapotban, részint kocsonyának megfőzve eladogatta. A lelketlen asszonyt e cselekedetért a nagykanizsai törvényszék most két napi fogházra ítélte.

— **A Bozsa-pörkölt.** Böresök Sándor pesti étkezdéje híres volt az ocsó pörköltjéről, a Bozsa-pörköltéről. Mígnem most kiderült, hogy Böresök összeveszi a kórházak moslékját, abból kihalássza a húsdarabokat és csontokat s abból főzi a Bozsa-pörköltet. Az esküdtszék Böresököt felmentette, de a kuria megsemmisítette ezt az ítéletet s Böresököt hat évi, feleségét öt évi és a leányát két évi fegyházra ítélte.

— **MEGJELENT a vasuti menetrend 1915. évi téli kiadása.** Minden utazó embernek nélkülözhetetlen. Kapható Balkányi Ernő üzletében.

Rendelje meg lapunkat a harctéren levő férje, fia, testvére, rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik; Lapunkat a tábori posta rendszeresen kézbesíti!

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

MEGJELENT!

„Az Érdekes Ujság”

gyönyörű illusztrációkból álló

Háborus Albuma

Harmadik sorozat!

Egy-egy sorozat 2 kor. 50 fill.-ért kapható

Balkányi Ernő üzletében.

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, címnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Tanító urak figyelmébe

ajánlom, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszterium által engedélyezett és Zalavármegye kir. tanfelügyelősége részéről 663/1911. szám alatt iskolai használatra ajánlott

Zalavármegye nagy fal térképe

a legújabb kiadásban, rendkívül izléses hétszin nyomásban elkészült. A térkép 115 cm. magas és 160 cm. szélességű. Ára — erős vászonra huzva, lécekkal ellátva — 22 korona.

Kapható vagy megrendelhető: **BALKÁNYI ERNŐ** könyv- és papírkereskedésében, Alsólendván.

Nagyobb mennyiségű jó állapotban levő **használt hordó** 200–400 literig, megvételre kerestetik. —

Cím megtudható a kiadóhivatalban.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

Köhöges rekedtség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nandor** gyógyszerárában. *—115

A lendvai közvilágítás

ügye — sajnos — még máig sincs megoldva, de azért Ön pompásan világíthat, ha vesz egy jól világító **vilamos zseblámpát!**

zseblámpát!

Vakító fényt adó zseblámpák a legtartósabb s legelegánsabb kivitelben! A legjobbnek elismert „Heliophor” elemek legolcsóbb árban elárúsítása:

Balkányi Ernőnél A.-lendván.

Az 1916. évi

Kincses kalendárium

megjelent.

Ára 2 korona 50 fillér.

Kapható:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb **zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.**

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fal- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-dívat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábustúró és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU teaglyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemegé-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GONGZ GABOR pékmester

ÖZV. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

ÖZV. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikviz-gyára, Aisó-utca.

HEGEDICS ISTVAN eszmiadia.

HEGEDÜS SÁNDOR bútór- és épület-asztalos. Kész bútorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DAVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ODON óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban. Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-, usági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épít- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes-üzlete, Főut, Balkányi-ház.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-ter, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkeiben.

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását. ld. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasuti állomás átellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő bérője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Eladó szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Peteshaza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celidömök.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF újonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

JERICS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

ÖZV. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Góntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KÖHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése. Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVÉNYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eserepos-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérője Igló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JOZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCÁSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállóda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m)

Az olasz háboru térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk!

Érdekfeszítő olvasmányok!

Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak való-sággal szenzációját képezi a a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháboru Képes Krónikája

cimmal jelenik meg. Minden füzethhez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.